

न्द्रांशुरिवाह्लादकत्वात्” भा० । इत० । २चन्द्रस्य कि
रणे च ।

चन्द्रातप पु० चन्द्रस्य आतो गमनं ततः पाति पा-क ।
(चादोया) श्रिताने चन्द्रस्य आतप इव किरणः ।
२ज्योत्स्नायाम् हेम० । “चन्द्रातपमिव रसतासुमे-
तम्” काद० । [तनयादयोऽप्यत्र ।

चन्द्रात्मज पु० इत० । बुधे इन्द्रजम्बू दृश्यम् । चन्द्र-
चन्द्रानन पु० चन्द्र इवाननमस्य । कार्त्तिकेये “अमोघस्वन
जो रौद्रः शिवचन्द्राननस्तथा” भा० व० २३१ अ० ।
कार्त्तिकेयनामोक्तौ । २चन्द्र इत्यवदने त्रि० ।

चन्द्रार्द्ध पु० इत० । चन्द्रस्य कलाख्ये भागे तुल्यभागाद्
परत्वे अर्द्धचन्द्र इत्येव स्यात् । “भुजासक्तौ न गुग्गुभे
गजदन्तेन केशवः । चन्द्रार्द्धं विम्बसंस्तौ यथैकशिखरो-
गिरिः” हरिवं० ८७७० । “मोहयन्मनुजाजोद्वन्दं
चन्द्रार्द्धं चूडे ! प्रभवति स महाघोरवाणावतंसे !”
श्यामास्तवः ।

चन्द्रालोक पु० पीयूषवर्षकविकृते अलङ्कारप्रबन्धभेदे ।
“चन्द्रालोकमधुं स्वयं वितनुते पीयूषवर्षः कविः” इति
इति तदारम्भापद्यम् ।

चन्द्रावली स्त्री चन्द्रावनस्थे मोपीभेदे । “राधाचन्द्रावली-
मुख्याः प्रोक्ता नित्यं प्रिया व्रजे । कृष्णश्चित्रसौन्दर्य
वेदग्धरादिगुणान्वयाः” उज्ज्वलमणिः । [राजनि० ।

चन्द्रास्पदा स्त्री चन्द्र आस्पदं यस्याः । कर्कटशृङ्गायाम् ।

चन्द्रिका स्त्री चन्द्रोऽप्यस्याः आश्रयत्वेन ठन् चदि-दीप्तौ
रक् ततः स्वार्थे क वा । १ज्योत्स्नायाम् अमरः । २स्य-
लैलायां (चादा) । ३मत्स्यभेदे ४चन्द्रभागानद्याञ्च शब्दर०
५कस्य स्तोत्रालतायां ६मल्लिकाया० । ७चेतकशृङ्गायां
८मेथिकायां ९स्यूलैलायां राजनि० । १०चन्द्रसुरे भावप्र० ।
“मेघसुक्तविशदां स चन्द्रिकाम्” रघुः । “नवचन्द्रिका-
कुसुमकीर्त्यतमः” माघः । “न कस्य कुरते चित्तभ्रमं
चन्द्रिका” सा० २० । चन्द्रि चन्द्रयुक्तं कं शिरोऽस्य
११शिवे पु० । “चन्द्रिकासुप्रभावेन कृता दत्तकचन्द्रिका”
१२ज्योत्स्नाया इव आह्लादिकायां स्त्रियां स्त्री स्मृति-
चन्द्रिका अलङ्कारचन्द्रिका इत्यादि ।

चन्द्रिकाद्राव पु० चन्द्रिकया द्रावोनिष्पन्दो यस्य । चन्द्र-
कालमणौ राजनि० ।

चन्द्रिकापायिन् पुंस्त्री चन्द्रिकां पिबति पा-यिनि । च-
कोरपक्षिण्य शब्दार्थाच्च० स्त्रियां ङीप् ।

चन्द्रिकाम्बुज न० चन्द्रिकेव शुभ्रमम्बुजम् । सितोत्पले
राजनि० ।

चन्द्रिन् त्रि० चन्द्रोऽस्यस्य इति । १चन्द्रयुक्ते “चन्द्रि-
कासुप्रभावेण कृता दत्तकचन्द्रिका” २सुवर्णयुक्ते च
“चन्द्रो यजति प्रचेताः” यजु० २०।१७ । “चन्द्रो”
सुवर्णमयः” वेददीपः । [श्वास्तूके च मेदि० ।

चन्द्रिल पु० चन्द्र-मा० अस्यर्थे इलच् । १शिवे । २नापिते
चन्द्रौ स्त्री चदि-रक् गौरा० ङीप् । वाक्कुचाम् राजनि० ।
चन्द्रेश्वर पु० चन्द्रसेविते काशीस्थे शिवमूर्तिभेदे चन्द्रशब्दे
दृश्यम् । चन्द्रेशोऽप्यत्र लिङ्गपरत्वे न०

चन्द्रेष्टा स्त्री चन्द्र इष्टोऽस्याः निष्ठायाः वा परनिष्ठातः ।
उत्पलिन्याम् राजनि० ।

चन्द्रोदकुण्ड पु० चन्द्रस्ततस्तदकं यत्र वा उदादेशः कर्म० ।
काशीस्थे कुण्डरूपे तीर्थभेदे “तथा चन्द्रोदकुण्डे च
आह्लात्तृष्यन्ति पूर्वजाः” काशीख० १४ अ० ।

चन्द्रोदय पु० चन्द्रोदयः । विधोः प्राथमिकदर्शनयोऽप्य-
स्यानेषु १प्रकाशे दिनेषु तिथिखण्डभेदस्थित्या तन्निर्गुणं
हरिभक्तिविभासे १६ वि० यथा

“प्रतिपद्यापराह्निकत्रिंशदूर्तव्यापिनी द्वितीयायां चन्द्र
दर्शनं सम्भाव्यते । तदुक्तमग्नप्राधानविषये दृष्ट-
यातातपेन । “द्वितीया त्रिंशदूर्ता चेत् प्रतिपद्यापरा-
ह्निकी । अग्नप्राधानं चतुर्दश्यां परतः सोमदर्शनादिति
अपराह्ण्य पञ्चधा विभक्तस्याङ्गचतुर्थीभागः । ततश्च
यत्र प्रतिपदि अपराह्णे त्रिंशदूर्तव्यापिनी द्वितीया तत्र
चन्द्रदर्शनसम्भावनमिति”

सुखबोधोक्ते २औषधभेदे तत्पाकप्रकारो यथा सुखबोधे
“पलं मृदुस्वर्णदणं रसेन्द्रं पलादकं षोडश गन्धकस्य ।
शोथैः सुकापांसभैः प्रसूनैः सर्वैः विमर्द्याथ कुमारि-
काङ्गिः । तत्काचकुम्भे निहितं सुगाढे मृत्कर्पटे
आह्वितयत्नञ्च । पचेत् क्रमाग्नौ सिकताख्ययन्त्रे त
तोरजः पल्लवरागरम्यम् । त्रिगदह्य चेतस्य पलं पलानि
चत्वारि कर्पूररजस्तथैव । जातीफलं सोषणमिन्दु
पुष्पं कक्षूरिकाद्या इह शाण एकः । चन्द्रोदयोऽयं
कथितस्तु मानो भुक्तोऽहिवस्तीदलमध्यवर्ती । मदोन्म-
दानां प्रमदाशतानां गर्वाधिकत्वं ज्ञपयत्यकाण्डे ।
एतं घनीभूतमतीव दुग्धं मृदूनि मांसानि समस्तकानि ।
माषाक्षपिष्टानि भवन्ति पथ्यान्मानन्ददायीन्यपराणि
जान् । व्रत्तीपलितनाशनस्तुष्टतां वयःस्तम्भनः समस्त-